

процесу, а також збільшення конкурентоспроможності української освіти у світовому контексті.

Список використаних джерел:

1. Бабенко, Л. І. (2020). Електронні освітні ресурси як інноваційний засіб формування готовності майбутніх учителів до використання інформаційно-комунікаційних технологій. *Вісник Херсонського державного університету*, 2(2), 26-31.
2. Ходаківська, О. В. (2020). Використання інноваційних технологій у професійній підготовці майбутніх учителів. *Науковий вісник Миколаївського державного університету імені В. О. Сухомлинського. Серія: Педагогіка*, 2(23), 90-96.
3. Ярмоленко, О. О. (2020). Інноваційні технології викладання англійської мови у вищих навчальних закладах. *Наукові записки Кіровоградського національного технічного університету*, 1(61), 80-84.

ПРО МОЖЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ПОТЕНЦІАЛУ ЗАКЛАДУ ОСВІТИ В ПРОГРАМАХ РІЗНОГО РІВНЯ

*Школяр С. П.
Полтава, Україна*

Перш ніж проаналізувати стан та можливості використання потенціалу такого закладу освіти як Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г. Короленка в програмах різного рівня хотілося б наголосити на ті виклики сьогодення, які принесли нам форс-мажорні обставини, примушуючи науковців, менеджмент університету, безмежно відданих своїй творчій справі, сконцентруватися, мобілізувати ще більш зусиль на отриманні запланованих результатів у різних напрямках своєї діяльності.

Оцінити діяльність управлінсько-адміністративного апарату університету сьогодні досить легко, проводячи моніторинг інформації, яка постійно надходить на його сайт, проте за браком часу не кожен наважиться ним жертвувати, відслідковуючи буремний потік подій, який спрямовується менеджментом закладу освіти у відповідному руслі з метою утримання закладу освіти на гідному рівні. Між тим, хотілося навести деякі приклади, які можливо й не були помічені широким загалом, проте стали елементами системи впровадження різнопланових інноваційних проектних ідей на рівні територіальних громад міста та області.

Так, згідно листа Виконавчого комітету Полтавської міської ради №04.2.2-23/2/1800 від 14.08.2020 р. на ім'я ректора представниками кафедри педагогічної майстерності та менеджменту імені І.А. Зязюна професором М. Гриньовою та доцентом С. Школярем були підготовлені та надані два проекти, а саме «Підготовка та підвищення кваліфікації вчителів до інклюзивної освіти» та «Створення та функціонування інформаційно-консультативного центру з питань інтелектуальної власності» до Плану реалізації Стратегії економічного розвитку м. Полтави на період

2021-2023 роки [1]. Відповідно до листа Виконавчого комітету Полтавської міської ради №04.2.2-47/2/2115 від 23.09.2020 р. на ім'я ректора Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г. Короленка 24.09.2020 р. представниками кафедри прийнято участь в засіданні Комітету з управління впровадженням Стратегії економічного розвитку м. Полтави. На сьогодні проєкт «Створення та функціонування інформаційно-консультативного центру з питань інтелектуальної власності» до Плану реалізації Стратегії економічного розвитку м. Полтави на період 2021-2023 роки діє.

Згідно депутатського звернення депутата полтавської районної ради Полтавської області № 11 від 11 червня 2021 р. на ім'я в.о. ректора представниками кафедри педагогічної майстерності та менеджменту імені І.А. Зязюна професором М. Гриньовою та доцентом С. Школярем були підготовлені та надані два проєкти, спрямовані на виділення коштів з обласного фонду охорони навколишнього природного середовища Полтавської області для здійснення природоохоронних заходів щодо ботанічної пам'ятки природи місцевого значення «Дубовий Гай», а саме «Проведення спеціальних заходів (обрізка дубів), спрямованих на запобігання знищенню ботанічної пам'ятки природи місцевого значення «Дубовий Гай», вартістю 499,52 тис. грн. та «Обстеження дубів ботанічної пам'ятки природи місцевого значення в Україні «Дубовий Гай», розташованої в північній околиці міста Полтава, на вулиці Медичній, 1 та надання пропозицій з методів їх лікування з метою збереження», вартістю 484,09 тис. грн. Захист проєктів був здійснений у виступі представника Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г. Короленка к.т.н. С. Школяра на засіданні постійної комісії Полтавської обласної ради з питань екології та раціонального природокористування 30 червня 2021 року.

Виходячи на рівень міжнародного співробітництва, у 2022 р. представниками кафедри педагогічної майстерності та менеджменту імені І.А. Зязюна та інших структурних підрозділів Університету професором М. Гриньовою та доцентом С. Школярем, деканом факультету природничих наук та менеджменту С. Новописьменним в рамках Спільної ініціативи Європейського Союзу та Програми розвитку ООН «Мери за економічне зростання» (M4EG) (Компонент «Міські перетворення») були підготовлені 3 проєктні пропозиції щодо поліпшення матеріально-технічної бази Університету.

Марина Вікторівна Гриньова отримала Міжнародний освітній грант №EG/B/22/10/12 від International Historical Biographical Institute (Dubai-New York-Rome-Burgas-Jerusalem-Beijing) в рамках Міжнародного освітнього проєкту «Схід-Захід» та активну участь у VIII Міжнародній програмі підвищення кваліфікації керівників закладів освіти і науки, а також педагогічних та науково-педагогічних працівників «Разом із Визначними Лідерами Сучасності: Цінності, Досвід, Знання, Компетентності і Технології для Формування Успішної Особистості та Трансформації Оточуючого Світу» в період з 3 листопада до 30 грудня 2022 року, присвоєно кваліфікацію: «Міжнародний Керівник Категорії Б у галузі Освіти та Науки, відповідно до кваліфікації ЮНЕСКО» та «Міжнародний Вчитель/Викладач» та отримала

загальні, ключові та професійні компетентності відповідно до Програми.

Професором А. Ткаченком реалізований Німецько-український освітній проєкт «Український педагог Антон Семенович Макаренко та його міжнародне значення» («Der ukrainische Pädagoge Anton S. Makarenko und seine internationale Bedeutung»), а також залучені німецькі партнери до розвитку матеріально-технічної бази університету.

Всебічна підтримка бізнесу повинна здійснюватися шляхом просування інформації про місцевого виробника на українському та світових ринках, в тому числі шляхом створення та захисту об'єктів права інтелектуальної власності, зокрема торгівельних марок полтавських підприємців [2, 3], про що неодноразово доводилося автором при організації, участі у заходах регіонального, державного, міжнародного рівнів, виступах на комітетських та парламентському слуханнях у Верховній Раді України «Національна інноваційна система України: проблеми формування та реалізації». Деякі положення виступу були враховані у відповідних законодавчих актах щодо інноваційної діяльності. За роки проєктної менеджерської діяльності був накопичений досвід, який дозволив розробити та захистити на сесії Полтавської обласної ради з метою її реалізації програму «Створення інноваційної інфраструктури Полтавської області».

Отже на сьогодні науковцями університету накопичений значний досвід розробки та реалізації проєктів різного рівня, що дає можливість залучення їх до актуальних проєктів і програм.

З огляду на вищесказане, повертаючись до сьогодні, хотілося б коротко звернутися до Закону України «Про критичну інфраструктуру» від 16.11.2021 № 1882-IX (Із змінами, внесеними згідно із Законом № 2684-IX від 18.10.2022). Цей Закон визначає правові та організаційні засади створення та функціонування національної системи захисту критичної інфраструктури і є складовою законодавства у сфері національної безпеки.

Згідно нього метою державної політики у сфері захисту критичної інфраструктури є забезпечення безпеки об'єктів критичної інфраструктури, запобігання проявам несанкціонованого втручання в їх функціонування, прогнозування та запобігання кризовим ситуаціям на об'єктах критичної інфраструктури.

Він досить таки об'ємний і торкається проблем об'єктів та суб'єктів критичної інфраструктури, про що й свідчить його назва. Проте спробуємо виділити ті аспекти, які б могли бути б бути в полі зору наукового освітнього середовища з точки зору залучення його потенціалу на користь національних інтересів.

Отже, як прописує Закон, до завдань формування і реалізації державної політики у сфері захисту критичної інфраструктури належать (і це повинно зацікавити менеджмент закладу освіти з точки зору мобілізації досвіду, компетенції науковців колективу), зокрема:

- розроблення нормативно-правової та нормативно-технічної бази з питань забезпечення безпеки об'єктів критичної інфраструктури;
- розроблення та реалізація державних цільових програм із захисту критичної інфраструктури;

– розроблення комплексу заходів з контролю за ризиками безпеки, виявлення, запобігання та ліквідації наслідків інцидентів безпеки на об'єктах критичної інфраструктури;

– встановлення обов'язкових вимог із забезпечення безпеки об'єктів критичної інфраструктури, їх захищеності на всіх етапах життєвого циклу, у тому числі під час створення, прийняття в експлуатацію, модернізації;

– підготовка, перепідготовка, підвищення кваліфікації, тренування працівників національної системи захисту критичної інфраструктури.

Вищенаведені завдання безперечно відносяться до царини управління проектами, а також до сфери освіти.

Далі Закон прописує, що до основних принципів функціонування національної системи захисту критичної інфраструктури належать, зокрема:

– єдність методологічних засад;

– безпека, захист та охорона інформації з обмеженим доступом;

– інформаційні послуги;

– дослідницька діяльність.

Багато пунктів Закону торкаються інформації про об'єкти критичної інфраструктури, що також є об'єктом вивчення науковцями та надання ними обґрунтованих пропозицій. На даному етапі ми не будемо зосереджуватися на проблемах інформації, а звернемо свою увагу на такий пункт:

бере участь у розробленні нової галузі знань, програм навчання, підвищення кваліфікації, робочих і навчальних програм з питань забезпечення стійкості та захисту критичної інфраструктури.

Крім того зауважимо, що згідно Закону державно-приватне партнерство у сфері захисту критичної інфраструктури здійснюється шляхом, зокрема:

– створення системи підготовки кадрів для сфери захисту критичної інфраструктури;

– підвищення комплексних знань, навичок і умінь персоналу та керівного складу операторів критичної інфраструктури, персоналу суб'єктів господарювання, які провадять діяльність, пов'язану із забезпеченням безпеки об'єктів критичної інфраструктури, з питань реагування на кризові ситуації на таких об'єктах;

– залучення експертного потенціалу наукових установ, професійних та громадських об'єднань до підготовки галузевих проектів та нормативно-правових актів у сфері захисту критичної інфраструктури.

І це вищенаведене дуже важливе як з точки зору залучення наукового та освітнього потенціалу, так і з точки зору захисту національних інтересів.

І ось нарешті майже останнє про що наголошує Закон:

Центральному органу виконавчої влади у сфері освіти і науки спільно з уповноваженим органом у сфері захисту критичної інфраструктури України забезпечити проведення науково-дослідної роботи щодо доповнення Переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти, новою позицією у сфері забезпечення стійкості та захисту критичної інфраструктури та до 1 січня 2024 року поінформувати про результати Кабінет Міністрів України і подати проект відповідного рішення та пропозиції щодо програм навчання, підвищення кваліфікації, робочих і навчальних програм.

І на сам кінець Закон наголошує:

Уповноваженому органу у сфері захисту критичної інфраструктури України щороку починаючи з наступного дня за днем набрання чинності цим Законом забезпечити:

– проведення науково-дослідних робіт щодо впливу новітніх і проривних технологій на формування нових індикаторів потенційних ризиків та загроз об'єктам критичної інфраструктури;

– перегляд нормативно-правових актів у сфері захисту об'єктів критичної інфраструктури за результатами проведення науково-дослідних робіт;

– підготовку рекомендацій для операторів об'єктів критичної інфраструктури за результатами проведення науково-дослідних робіт;

– подання пропозицій щодо обсягів бюджетного фінансування для проведення уповноваженим органом у сфері захисту критичної інфраструктури України таких науково-дослідних робіт починаючи відлік часу з календарного року, у якому такий орган приступив до здійснення своїх повноважень.

Отже, введенням в дію розглянутого Закону законодавиць наділив науковців, освітян, менеджерів з управління проектами, управління інноваційною діяльністю, управління закладом освіти можливістю розкрити свої наукові, освітянські здібності та творчі уподобання, використати управлінські навички та мистецтво, перетворити свій інтелектуальний потенціал в капітал, активно залучившись до роботи щодо розвитку положень даного нормативного акту на користь національним інтересам.

Список використаних джерел:

1. <https://rada-poltava.gov.ua/people/56339477/>
2. Школяр С.П. Особливості реалізації регіональних інноваційних програм на Полтавщині / С.П. Школяр // Матеріали міжнародного круглого столу «Розбудова інноваційної інфраструктури в Україні». – К., 2008. – С. 104-135
3. Школяр С.П. Інноваційний розвиток держави – комфортне життя її громадян. Тези виступу в обговоренні / С.П. Школяр // Матеріали парламентських слухань у Верховній Раді України 20.06.07 р. «Національна інноваційна система України: проблеми формування та реалізації» / Упор. Г.О. Андрощук, М.М. Шевченко, – К.: Парламентське вид-во, 2007. – С.60-62
4. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1882-20/conv/print/1/17>

ОСОБЛИВОСТІ МОТИВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМИ ПРОЄКТАМИ НА ПІДПРИЄМСТВАХ

*Школяр С.П., Шпильовий В.Д., Радько А.М.
Полтава, Україна*

Мотиваційна діяльність в управління інноваційними проектами на підприємствах спрямована на створення технологічних новацій. Аналізуючи особливості мотиваційної діяльності слід зазначити, що в цілому для народження якісних ідей, незалежно від типу продукту і його складності,